

ogsaa udtrykkeligt lod det staae ved sit Værd, hvilke Skrøbeligheder det kunde være behæftet med, og at jeg blot forsvarede det fra den Side, at det skulde have forskyldt at opoffres, for at man kunde faae et roligere og søieligere Landstthing, hvilket jeg paaftod det havde været i høieste Grad; men naar man vilde anføre, at jeg saaledes havde forandret min Mening om Landstthinget, saa skulde man dog idetmindste, synes mig, for at være gaaet saadan lidt ordentlig tilværks, have erindret, at jeg ikke kunde lide det nuværende Landstthing, da det blev oprettet, fordi jeg fandt, at den almindelige Valgret ikke stete noksom Ret ved dens Udførelse eller Udøvelse, og at det altsaa slet ikke er noget Under, at jeg, hvor den almindelige Valgret endnu mindre vilde fsee sin Ret, hvor den, saavidt jeg kan see, ligesvem vil finde en sjenntlig Modsetning, foretrækker at beholde det nuværende. Der er forøvrigt anført Meget for at benægte, at der enten med mig eller ved mig er kommet noget nyt Element ind i Sagens Behandling; ja, det har endog forarsaget Latter, da det engang blev fremsført, og derom kan jeg jo egentlig ikke trættes med Nogen, men jeg vil dog bemærke, at her er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt jeg har nævnt Noget, som ikke har været nævnt før, thi det kunne vi jo næsten aldrig gjøre, naar vi tale; vi bruge Alle de samme Ord, og saaledes er der jo ingen Tvivl om, at baade almindelig Valgret, Folkelighed og Alt, hvad man kan opregne, har været nævnt mange Gange. Jeg skulde imidlertid tage meget feil, om det nogensinde ved denne Sags Behandling er gjort til Gjenstand for en grundig Undersøgelse, om der virkelig var saa store Feil og Farer ved den gamle Grundlov, at den endelig maatte affaffes, eller om der var en saa stor Binding og Fortrin ved den nye Grundlov, at den nødvendigviis maatte foretrækkes, og det er Tingene, det er, hvad jeg kalder en grundig Undersøgelse, og ligeledes i Henseende til Valgret og Folkelighed, som ofte nok er nævnt, men jeg vil spørge, om det virkelig grundigt er undersøgt, i hvad Forhold den almindelige Valgret staaer til Folkelighed og folkelig Frihed, og hvorvidt fremfor Alt den Valgret, som bestaaer i Danmark ifølge Juni-

grundloven, og som er Folket saa kjær, at det nødvendigt kun med Mismod og af Frygt kan opgives den, hvorvidt den skulde være Regjeringsen eller Friheden saa farlig, at den derfor maatte affaffes; thi kun da vilde den altid haabe for Regjering og Folk meget betænkelige Grundlovsforandring være nødvendig.

Da ellers Ingen begjærede at hyltre sig angaaende det foreliggende Forslag om, at Sagens 1ste Behandling skulde standses, og Udkastet henvises til et Udvalg, gik man til Afstemning, hvilken efter Forlangende fra to Sider, nemlig deels af: N. Rasmussen, Christiansen, Thaarup, Nyegaard, Bønløkke, Andersen, H. P. Hansen, Lüders, N. Pedersen, S. Pedersen, Boisen og Knækkenborg; deels af Ploug, Drejer, Thalbiger, Klein, Drif, Madvig, Unsgaard, Brock, Tang og Lehmann foretoges ved Navneopraab, og hvorved Forslaget, som nedenstaaende Liste uddiiser, forkastedes med 30 St. mod 20.

Ja.

Christensen, J. P.; Andersen; Boisen; Bønløkke; Christiansen; Christensen, N.; Grundtvig; Hansen, H. P.; Jørgensen, J.; Knækkenborg; Lüders; Madvig; Nielsen, J.; Nye-gaard; Pedersen, N.; Pedersen, S.; Poulsen; Rasmussen, N.; Nee, B.; Thorup.

Nei.

Boesen; Jørgensen, J.; Sonne; Brinck-Seidelin; Brock; Brockdorff; van Deurs; Drejer, J.; Frandsen; Frijs-Juellinge; Hansen, H.; Hæckerup; Klein; Knudsen; Larsen, H. P.; Lehmann, Orla; Madvig; Müller; Nielsen, H. C.; Nielsen, P.; Nielsen, B.; Drif; Philipsen; Ploug; Rasmussen, Chr.; Rosenørn-Teilmann; Strøm; Tang; Thalbiger; Unsgaard.

Derefter fortsattes Forhandlingen om selve Sagen.

Brinck Seidelin: Naar jeg agter at stemme for det foreliggende Forsatningsforslag, saa er det ikke ubelukkende, fordi jeg jo indseer